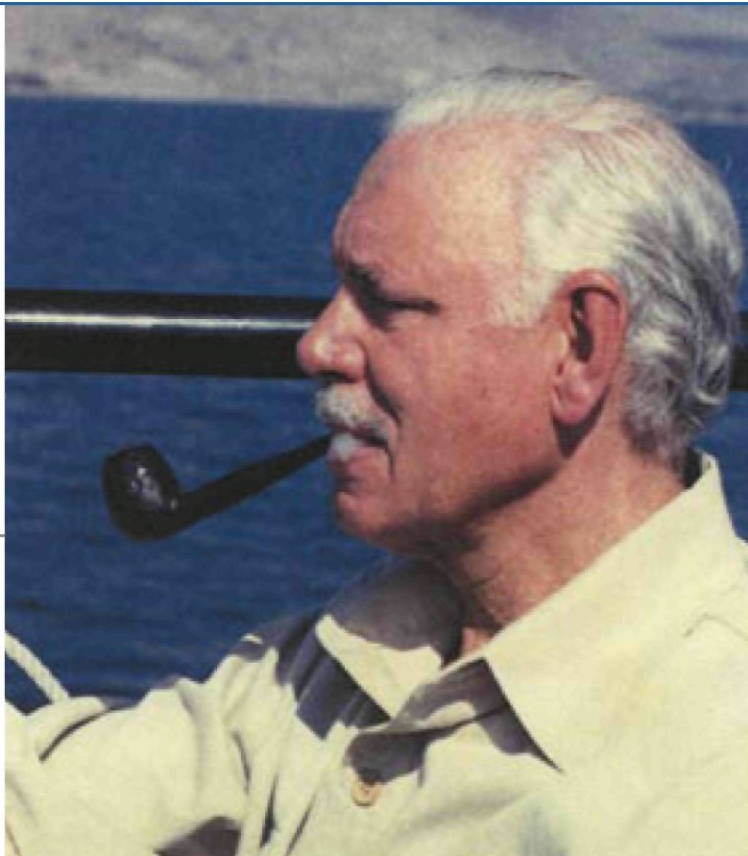

Foppe Oberman had als predikant en 'woordkunstenaar' de gave van het woord. Hij trok volle kerken met een jeugdig en enthousiast publiek, in het bijzonder in de Laurenskerk, de ruïne die na de Tweede Wereldoorlog niet alleen in materiële zin moest worden wederopgebouwd. Ook als godsdienstonderwijzer wist hij steeds 'volle zalen' te trekken.

(foto Laurenskerk Rotterdam)

hun twee dochtertjes naar Java, waar ze meer dan drie jaar in afzonderlijke kampen werden geïnterneerd. Deze jaren waren zo ingrijpend, releveerde een dochter in de rouwdienst, dat Oberman pas aan de vooravond van zijn negentigste verjaardag met de kinderen over zijn kampherinneringen wilde praten. In deze zware jaren hield hij bij zijn

medegevangenen de moed erin door met zijn volle, zware stem voor te dragen uit werken van Couperus en de schrijver Jan de Hartog. In 1946 vertrok het gezin met de *Oranje* naar Rotterdam, waar Oberman aan de slag ging als predikant in Nieuw-Crooswijk. Typerend voor de kerkelijke ontwikkelingen in deze stad is het verloop van het aantal predikants-